

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Кюстендил, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Г.а
Николай Ал. Николов

при участието на секретаря М. Др. Стойнева
като разгледа докладваното от Йоланда М. Цекова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20231500600523 по описа за 2023 година

Въззивното производство по настоящото дело е по глава XXI НПК. Образувано е по ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА на частния тъжител Я. П. Т., ЕГН *****, от гр. ***, подадена чрез повереника й адв. П. Д. срещу Присъда № 42/26.07.2023 г. на ДнРС, постановена по НЧХД № 735/2022 г. по описа на съда, с която подсъдимите Е. Г. Х. и Й. К. Х. са признати за невиновни в извършването на престъпление по чл.148 ал.2 във вр. с ал.1 т.2 предл.2-ро вр. с чл.147 ал.1 предл.2-ро НК и на основание чл.304 НПК са оправдани по това обвинение, като е отхвърлен предявения граждански иск с пр.основание чл.45 ЗЗД за причинени от деянието енимуществени вреди в размер на 10 000 лв. В допълнението към въззивната жалба са ралевирани оплаквания за неправилност и неосбоснованост на присъдата поради противоречие с материалния закон, изразяващо се в неправилност на изводите на съда. Поддържа се неяснота защо са кредитирани показанията на свидетелите В. Х. и Е. М. и се поддържа, че тъжителката с препоръчано писмо е изпратила изпълнителните листове на подсъдимите, но те отказали да ги получат. По-нататък в жалбата са развити правни съображения за съставомерност на престъплението по чл.147 ал.1 НК в двете алтернативни

форми. Моли се за отмяна на присъдата и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на ДнРСили постановяване на осъдителна присъда. Доказателствени искания в жалбата и допълнението към нея не са направени.

Постъпило е по делото писмено възражение срещу въззивната жалба от защитника на подсъдимите адв.М. Т., с което адв. П. Д. беше запознат в с.з.

Жалбата се поддържа в о.с.з. от повереника на частния тъжител Я. Т. - адв. П. Д., който пледира отмяна на I-инстанционната оправдателна присъда като неправилна, необоснована и незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон. Според адв. Д. съдът неправилно е кредитирал единствено показанията на свидетелите В. Х. и адв. Г. М. и че на 9.03.2020 г. тъжителката е изпратила изпълнителните листове на подсъдимите, както е че е невярно твърдението на св. Х., че родителите ѝ били в гр. Благоевград по време на пандемията, тъй като не разполагат с жилище в гр. Благоевград.

Защитникът на подсъдимите адв. Адв.Т. счита, че съдът е обсъдил всеки факт, който приема или не приема и съображенията си за това, поради което възражението в жалбата необсъждане на всички доказателства и за избиращелното им обсъждане от съда е невярно. Адв. Т. моли съда за потвърждаване на присъдата поради липса на сочените във въззивната жалба нарушения на материалния и процесуалния закони. Що се отнася до това какво е изпратено на подсъдимите на 9.03.2020 г. , адв. Т. заяви, че самата тъжителка е казала, че като принципен и честен човек на 9.03.2020 г. им е изпратила покана за доброволно изпълнение и никъде в нея не се сочи, че им е изпратила изпълнителните листове. Съдът е посочил защо не е кредитирал показанията на съпруга на тъжителката относно твърдението му за изпратените изпълнителни листове с писмо с обратна разписка, а за показанията на св. Д. също е посочено от съда коя част от показанията му кредитира. Адв.Т. заяви, че доверителите ѝ са търсили съдействие от полицията и от Адв.колегия – Благоевград за това, че тъжителката им задържа неправомерно изпълнителните листове, но не са твърдели, че тя ги е укрила. По тези съображения се моли за потвърждаване на присъдата, с искане за присъждане на разноси.

Тъжителката и подсъдимите не се явиха в с.з.

КнОС, след преценяване на доводите и възраженията на страните и след

обсъждане на събраните по делото доказателства, в рамките на предвидените му по чл. 313 и сл.НПК правомощия, намери жалбата за допустима като подадена в законовия срок и от надлежна страна и за неоснователна по същество, като прие от фактическа и правна страна следното:

С атакуваната присъда подсъдимите Е. Г. Х., ЕГН ***** и Й. К. Х., ЕГН *****, двамата от с.***, община *** са признати за невиновни и са оправдани по частното обвинение в извършване на престъпление по чл.148 ал.2 вр. с ал.1 т.2 пр.ІІ във вр. с чл.147 ал.1 предл.ІІ НК - за това, че на 15.10.2020 г. в гр.*** са приписали престъпление на Я. П. Т., ЕГН *****, че неправомерно е държала 4 броя изпълнителни листове, издадени в полза на Е. Х. и Й. Х., като клеветата е разпространена чрез подаване жалба до Районна прокуратура – Благоевград, ТО – *** и Адвокатска колегия – Благоевград. С присъдата е отхвърлен гражданския иск за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, която в настоящото решение ще се допълни с отделни нейни детайли, което не се отразява на правилността ѝ.

Правилно е прието, че подсъдимите, които са съпрузи, работили в ПСК“****“ - с. *** , обл. Благоевград, поради нередовното изплащане на трудовите им възнаграждения са сключили с тъжителката, която е адвокат, договор за правна защита и съдействие и са я упълномощили за ги представлява по ч.гр.дела пред РС – *** по чл.410 ГПК срещу кооперацията, а впоследствие - и по гр.дела, образувани по чл.422 ГПК. В договора с подс. Е. Х./ *вж л.72 от ДП № 298/2021 г.*/ е записано договорено възнаграждение от 245 лв., а в договора с подс.Й. Х. като договорено възнаграждение е записано 250 лв. / *вж л.71 от ДП № 298/2021 г.*/ И двата договора са с дата 18.01.2018 г. и се отнасят до делата по чл.410 ГПК.

По-късно, през м.април 2018 г., били сключени два нови договора за правна защита и съдействие между подсъдимите и тъжителката за представителство в производства по чл.422 ГПК. Тези договори са приложени съответно *на л.80 и л.82 от делото на ДнРС*и в тях са договорени адвокатски възнаграждения съответно – 480 лв. на Й. Х. и 500 лв. на Е. Х..

Безспорно е установено, че производствата приключили с положителни решения за всеки от подсъдимите /*вж л.23-25 и л.26-28 от делото на ДнРС*/и в

тяхна полза били издадени изпълнителни листове за неизплатените им трудови възнаграждения и разноските по делата. Решението за Е. Х. е влязло в сила на 18.09.2018 г. , а за Й. Х. – на 23.03.2019 г.

Изпълнителният лист на Й. Х. за присъдените й суми от неизплатени трудови възнаграждения в размер на 3 282,40 лв. е издаден на 26.03.2019 г./ *вж л.148 от ДП № 298/2021 г./*. Изпълнителният лист на Й. Х. за присъдените й разноски в размер на 724,08 лв. е издаден на 29.03.2019 г. и е получен от тъжителката на 31.05.2019 г., за което се е подписала на решението/ *вж л.28 от делото на ДнРС/*.

Изпълнителният лист на подс.Е. Х. за присъдените му суми от неизплатени трудови възнаграждения в размер на 3 047,16 лв. е издаден на 19.09.2019 г./ *вж л.149 от ДП № 298/2021 г./*. Изпълнителният лист на Е. Х. за присъдените му разноски в размер на 745 лв. е издаден на 10.10.2018 г. и е получен от тъжителката на 17.10.2018 г., за което тя се е подписала на решението/ *вж л.25 от делото на ДнРС/*.

Тъжителката получила и изпълнителните листове на двамата подсъдими за присъдените им суми от неизплатени трудови възнаграждения.

На л.82 от ДП № 298/2021 г. е представен Списък на работниците, които заедно с подсъдимите са водели аналогични дела и са били защитавани от адв. Т.. Съгласно него подс.Е. Х. и подс.Й. Х. дължат на адв.Т. още по 175 лв. Тъжителката имала претенции към подсъдимите да й заплатят дължимите суми, като ззадържала у себе си посочените 4 бр. изпълнителни листове.

В началото на 2020 г. св. В. Х., дъщеря на подсъдимите, поискала от тъжителката в разговор по телефона информация за движението на делата на родителите й. Тъжителката й казала, че информация може да даде само на подсъдимите и казала на св. Х. те да се свържат с нея, както и че те й дължат неизплатени суми за адвокатски хонорар и внесена държавна такса.

Тъй като подсъдимите били заплатили суми на адв. Т., те считали, че не й дължат още пари и поискали съвет от адв. М., адвокат на дъщеря им по други дела. Подсъдимите заедно с адв. М. направили справка в РС – *** и разбрали, че делата са приключили в тяхна полза и са им издадени изпълнителни листове за дължимите суми и за присъдените разноски, които били получени от адв. Т.. Отишли до кантората на тъжителката, която обаче била затворена.

Тогава подс.Х. ѝ позвънила по телефона и поискала да ѝ предаде изпълнителните листове. Тъжителката ѝ казала, че няма да ги даде, докато двамата със съпруга ѝ не ѝ заплатят уговореното възнаграждение.

Св.адв. М. изготвила нотариална покана до тъжителката за предаване на изпълнителните листове на 17.03.2020 г., която ѝ е изпратена чрез нотариус и е получена от нея на 9.03.2020 г. , на която покана тъжителката не се отзовала.

Явно подразнена обаче от тези действия на подсъдимите, тъжителката същия ден – 9.03.2020 г. - изпратила нотариална покана до подсъдимите, с искане да ѝ бъдат заплатени адвокатските хонорари/ *вж л.80-81 от ДП № 298/2021 г.* Тази показна обаче не била получена от подсъдимите, които не били намерени на адреса им, за да им бъде връчена, като както е ноторно известно, от 13.03.2020 г. настъпи извънредното положение с локдаун заради пандемията от коронавирус.

На 18.02.2021 г. св.адв. М. изпратила нова показана до тъжителката за предаване на изпълнителните листове на подсъдимите по чрез куриерска фирма, която покана тъжителката отказала да получи. За отказа е издадена разписка за неуспешно предаване на пратка поради отказ от получаване.

Затова в началото на м. април 2021 г. двамата подсъдими подали жалба/ сигнал/ до Адвокатската колегия в гр.Благоевград и с копие и до Районна прокуратура – Благоевград, ТО *** срещу тъжителката с оплакване, че тъжителката задържа издадените в тяхна полза изпълнителни листове. Жалбата до АК е входирана в Адв.колегия с № 184/13.04.2021 г./ *вж л.63 от делото на ДнРС/* и по нея е образувана дисциплинарна преписка пред Адвокатската колегия. По жалбата до прокуратурата било образувано ДП № 298/2021 г. пред РУ – *** за престъпление по чл.319 ал.1 НК.

По образуваната дисциплинарна преписка АС при АК - Благоевград е провел няколко заседания, като на заседанието на 25.06.2021 г. е взето решение № 474, с което да бъде предоставена възможност на тъжителката да върне на подсъдимите издадените в тяхна полза 4 бр. ИЛ/ *вж л.90 от делото на ДнРС/*. За решението на тъжителката е изпратено съобщение с обратна разписка, което тя е получила на 29.06.2021 г./ *вж л. 91-92 от делото ан ДнРС/*.

На 23.07.2021 г. е проведено следващо заседание на АС при АК – Благоевград, на което е взето същото решение, което повторно е прието да се съобщи на тъжителката и което съобщение тя е получила лично на 30.08.2021 г./вж л. 94 и 97 от делото на ДнРС/.

На 10.09.2021 г. е проведено следващо заседание на АС при АК – Благоевград, на което е взето решение № 615 и тъжителката е зцадължена в 14-дневен срок, считано от 30.08.2021 г., да предаде изпълнителните листове./ вж л. 99 от делото на ДнРС/.

И най-после на **10.09.2021 г.** с Протокол за доброволно предаване тъжителката е предала на разследващия полицай 4-те ИЛ на подсъдимите и още 2 ИЛ на друго лице/ вж л. 101 от делото на ДнРС/.

След това действие с Постановление от 7.12.2021 г. е прекратено наказателното производство, водено срещу тъжителката за престъпление по чл.319 НК на основание чл.24 ал.1 т.1 НПК, както е било прекратена и дисциплинарната преписка пред АС при АК – Благоевград.

ДнРС е посочил кредитираните от него гласни доказателства, с посочване на основанията за това, за установената фактическа обстановка.. Този анализ на гласните доказателства е законосъобразен, съответства на изискването на чл.305 ал.3 НПК и се споделя изцяло от настоящия състав.

Правилно са кредитирани изцяло показанията на свидетелите М., Х./последната дъщеря на подсъдимите/ и частично – на свидетелите Д. и К., Т./съответно съпруг и дъщеря на тъжителката/. Показанията на последните двама свидетели не са кредитирани в частта им , че св. Т. по молба на тъжителката изпратил на подсъдимите писмата с обратни разписки, в които били изпълнителните листове. А от кредитираните показания на тези свидетели съдът е приел за доказано отношенията между тъжителката и подсъмитие, като техен адвокат и че след приключване на делата тъжителката е получила изпълнителните листове на подсъдимите. Последният факт е безспорно установен и от записаното на самите ИЛ за разноси на двамата подсъдими, на датата на получаването им от тъжителката, за което тя се е подписала, както и от Протокола за доброволно предаване от 10.09.2021 г. от тъжителката на подсъдимите на техните 4 бр. ИЛ. И поради подкрепянето на азаявените от кредитираните свидетелски показания факти от писмените доказателства по делото, правилно и законосъобразно те са кредитирани

съответно изцяло и частично от съда, с изложени съгласно изискването на чл.305 ал.3 НПК съображения за това.

Няма как да се вменява като пропуск на съда и упрек за едностранчиво възприемане на доказателства разсъжденията в мотивите на I-инстанционната присъда, че писмата с обратни разписки, адресирани до подсъдимите в с.***, са съдържали освен поканите за заплащане на хонорар и изпълнителните листове. Този извод се потвърждава от съдържанието на самите покани, в което на подсъдимите се дава 7-дневен срок да уредят взаимоотношенията си с тѐжителката в нейната кантора, което те не са сторили поради ненамирането на адреса им от пощальона и невръчване на поканата. А както се посочи вече, след неколkokратно подканяне на тѐжителката в дисциплинарното производство пред АС на АК , едва на 10.09.2021 г., самата тѐжителката с протокол за доброволно предаване е предала въпросните ИЛ.

Задържането на ИЛ от тѐжителката е установено, както правилно е приел и ДнРС, и от показанията на св. Д., председател на кооперацията, поради подкрепянето им от останалите кредитирани гласни и от писмените доказателства. Правилно са кредитирани и показанията на свидетелите Б. - пощальон в с.*** и на Х. – куриер на „Еконт“, също поради подкрепянето им от останалите кредитирани доказателства.

Настоящият състав намира за необходимо да допълни този доказателствен анализ със собствени съображения. Настоящият състав счита, че освен от анализираниите гласни доказателства горната фактическа обстановка се установява и от описаните в хода на горното изложение писмени доказателства. Те потвърждават изнесените факти от кредитираните свидетелски показания и обосновават извода на съда за некредитираните доказателства поради опровергаването им от писмените такива.

При така установеното от фактическа страна изводът на районният съд за обективна несъставомерност на частното обвинение е обоснован и законосъобразен. Споделя се изцяло становището на решаващия съд, че в депозираната жалба пред РП – Благоевград от подсъдимите срещу тѐжителката е посочено, че тя неправомерно им задържа изпълнителните листове, издадени в тяхна полза. Но, за да е налице приписване на престъпление, следва деецът да знае, че твърдените от него обстоятелства,

освен инкриминиращи, са и неверни. В случая предвид безспорно установеното от всички доказателства, че тъжителката е задържала изпълнителните листове на подсъдимите до 10.09.2021 г., е обоснован и законосъобразен изводът на съда, че тези твърдения на подсъдимите в жалбата и до Районната прокуратура, и до Адвокатската колегия са истински. Защото към момента на подаване и на двете жалби – съответно 15.10.2020 г. и 13.04.2021 г. - изпълнителните листове са се намирали у тъжителката. А това формира извод, че подсъдимите не са изнесли в жалбите си неверни твърдения, които да оклеветават тъжителката, както тя неуспешно е твърдяла в тъжбата и в цялото производство. Твърденията в тъжбата са категорично опровергани както от кредитираните гласни доказателства, така и от подкрепящите ги писмени такива. Правилно е прието също от решаващия съд, че твърденията за неуредени финансови отношения между тъжителката и подсъдимите са извън предмета на частното обвинение. Въззивният съд също намира, че дори да е имало такива неуредени отношения, те в никакъв случай не оправдават неправомерното задържане на ИЛ на подсъдимите от тъжителката.

След като е безспорно доказана обективната несъставомерност на частното обвинение, не е необходимо да се обсъжда субективната му съставомерност. Но съдът въпреки това е изложил правилни съображения, че подсъдимите с подаване на жалбите си до двете институции са изложили истински обстоятелства, поради което не са искали настъпване на общественотоопасните последици от деянието по чл.147 НК – приписване на престъпление или оклеветяване на тъжителката. Те единствено са търсили правата си – да получат издадените в тяхна полза изпълнителни листове.

По тези съображения правилно подсъдимите са признати за невиновни и са оправдани в извършването на престъпление по чл. 148 ал.2 вр. с ал.1 т.2 пр.ІІ във вр. с чл.147 ал.1 предл.ІІ НК .

С горното изложение съдът отговори защо намира за неоснователни **доводите на повереника на тъжителката** за отмяна на оправдателната присъда и постановяване на осъдителна такава. Правните изводи на районния съд изцяло кореспондират и намират пълната си подкрепа в кредитираните доказателства по делото. Съдът правилно е кредитирал изцяло показанията на свидетелите В. Х. и адв. Г. М. поради пълното им подкрепяне от писмените

доказателства, посочени по-горе. А показанията на свидетелите Т.и – съпруг и дъщеря на тъжителката са кредитирани частично поради частичното им опровергаване от кредитираните гласни и писмени доказателства, а не защото са в тези родствени връзки с тъжителката. Твърдението, че на 9.03.2020 г. тъжителката им била изпратила изпълнителните листове е категорично опровергано от съдържанието на самата нотариална покана, както и от протокола за доброволното предаване на изпълнителните листове на 10.09.2021 г.

Съдът е съгласен с посоченото в жалбата, че, за да е осъществен състава на престъплението по чл.147 ал.1 НК „клевета“, е необходимо от обективна страна да бъде установено, че субектът на престъплението е разгласил неистинско позорно обстоятелство за пострадало физическо лице или му е приписал неизвършено престъпление, както и теоретичната характеристика на това престъпление от обективна и субективна страна във въззивната жалба. В случая обаче се установи по безспорен начин, че „разгласеното обстоятелство“ – задържане на изпълнителните листове на подсъдимите към момента на подаване на жалбата до двете институции – прокуратурата и АК-Благоевград от тъжителката – е било истина. Това е така, защото към 13.04.2020 г. изпълнителните листове са били у тъжителката. Тя ги е предала едва на 10.09.2021 г., установено безспорно от Протокола за доброволното им предаване, след като АС ѝ е дал неколнократна възможност да го стори. И след предаването им е било прекратено досъдебното производство срещу тъжителката на осн.чл.24 ал.1 т.1 НПК – през м.ноември 2021 г. В тази връзка не се установи подсъдимите да са извършили нито една от двете форми на изпълнителното деяние на чл.147 ал.1 НК. Дебело следва да се подчертае, че престъплението „клевета“, макар и да е от частен характер, се извършва единствено *при форма на вината пряк умисъл*, какъвто в случая се установи категорично да няма поради липса на обективната страна. Но се установи от всички доказателства по делото, анализирани в мотивите присъдата и в настоящото решение, че изложеното в жалбата на подсъдимите е било истина, поради което те, подавайки жалбата, са били със съзнанието, че изложеното в нея отговаря на действителното положение и не са целели оклеветяване на тъжителката, а са търсели начини да си получат изпълнителните листове.

Предвид липса на извършено от подсъдимите престъпление правилно

районният съд е приел гражданския иск с правно основание чл.45 ЗЗД за претърпени от горепосоченото престъпление неимуществени вреди на тъжителката за неоснователен и го е отхвърлил, поради липса на причинен на тъжителката деликт.

По тези съображения въззивният съд не констатира посоченото в жалбата отменително основание на чл.334 т. 1 и т.2 НПК за отмяна на обжалваната присъда. С жалбата и пледоарията са приписани на I-инстанционния съд съществени процесуални нарушения, които категорично не са допуснати - нито в мотивите на присъдата, нито в съдебното производство при разглеждане на делото.

При служебната проверка на присъдата въззивният съд не намери други различни от сочените в жалбата основания за нейната отмяна и за постановяване на обратен резултат. Присъдата е правилна, обоснована и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Предвид потвърждаването на оправдателната присъда по арт.от чл. 189 ал.4 НПК на подсъдимите следва да се присъдят претендираните разноски за настоящата инстанция в размер на 500 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.338 НПК, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 42/26.07.2023 г. на Дупнишкия районен съд, постановена по НЧХД № 735/2022 г. по описа на съда.

ОСЪЖДА Я. Петровва Т.,ЕГН *****,със съдебен адрес гр.***, ул.“****“ № 4 да заплати на Й. К. Х., ЕГН ***** и Е. Г. Х., ЕГН *****, двамата от с. ***, община ***, обл.Благоевград, сумата от 500/петстотин/ лв., представляваща разноските им за въззивното производство.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____